

200702658/1.

Datum uitspraak: 25 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/11156 en 07/11158 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 6 april 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 2 augustus 2000 is een eerdere aanvraag van de vreemdeling om toelating als vluchteling niet ingewilligd. Bij besluit van 20 augustus 2002 is dit besluit in bezwaar gehandhaafd. Dit besluit is met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 juni 2005, in rechte onaantastbaar geworden. Op 7 maart 2007 heeft de vreemdeling opnieuw een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

2.2. Aan haar herhaalde aanvraag heeft de vreemdeling ten grondslag gelegd dat zij op is bevallen van haar dochter Zij heeft betoogd dat de dochter, gezien haar leeftijd en de verklaring van de vader dat hij niet voor de dochter wil zorgen, nog volledig van haar afhankelijk is en daarom, ondanks haar Nederlandse nationaliteit, met haar mee terug naar Nigeria zal moeten reizen. De vreemdeling vreest dat haar dochter vervolgens in Nigeria zal worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, namelijk een besnijdenis.

Voorts heeft de vreemdeling aan haar aanvraag ten grondslag gelegd dat haar zoon , die eveneens de Nederlandse nationaliteit heeft, medische behandeling nodig heeft en dat de vader ook ten aanzien van de zoon heeft verklaard niet voor hem te willen zorgen indien de vreemdeling terugkeert naar Nigeria.

2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 20 april 2007, in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een

materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.3.1. *Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden* moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.4. De staatssecretaris klaagt in de eerste plaats dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2003/48 (hierna: TBV 2003/48) geen voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht inhoudt. De werkingssfeer hiervan is beperkt tot ouders van minderjarige vreemdelingen die wegens het reële risico op genitale verminking in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Voorts klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte relevant heeft geacht dat de dochter en de zoon, gelet op voormelde omstandigheden, afhankelijk zijn van de vreemdeling, en dat hij om deze reden artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht niet aan de vreemdeling had mogen tegenwerpen.

2.5. De grieven slagen. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 9 december 2004, in zaak no. 200407560/1 (JV 2005/116), heeft overwogen, beperkt de werkingssfeer van het TBV 2003/48 zich uitdrukkelijk tot ouders van minderjarige vreemdelingen die wegens het reële risico op genitale verminking in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Nu niet in geschil is dat de dochter van de vreemdeling de Nederlandse nationaliteit heeft en derhalve niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, valt de vreemdeling niet onder de werkingssfeer van het TBV 2003/48, en houdt het TBV 2003/48 om die reden al geen relevante wijziging van het recht in voor de vreemdeling. Gelet hierop is evenmin van belang of het kind al dan niet bekend was in de eerdere procedure, zoals de

voorzieningenrechter heeft overwogen.

De gestelde afhankelijkheid van de kinderen van de vreemdeling is niet van belang in de onderhavige procedure en kan derhalve niet afdoen aan de eerdere beslissing.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het door de vreemdeling tegen het besluit van 13 maart 2007 van de staatssecretaris ingediende beroep alsnog ongegrond verklaren, omdat de door de vreemdeling aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde omstandigheden geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn en evenmin is gebleken dat zich voor de vreemdeling bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het voornoemde arrest van 19 februari 1998 voordoen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 6 april 2007 in zaak no. AWB 07/11156;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

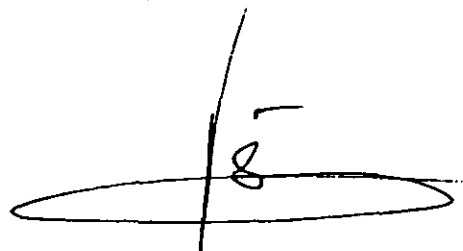
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

361

Verzonden: **25 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/11158 (voorlopige voorziening)
Awb 07/11156 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

IND lokatie:	Zwolle
Dossiernr:	006-10-0023
U/LAO ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	06 APR 2007
Registratie in naam m/w:	ke Horst
INDIS datum:	19-07-07 unit: 33 V
Invier naam m/w:	
controle datum:	unit

geboren op
van Nigeriaanse, voorheen gestelde Sierra Leoneanse nationaliteit,
V-nummers:
verzoekster,

geboren op
van Nederlandse nationaliteit,
gemachtigde: mr. R.S. Nandoe, advocaat te Alkmaar,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P.A.L.A. van Iersum, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 7 maart 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 13 maart 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 13 maart 2007 heeft verzoekster hier tegen beroep ingesteld. Bij brief van 27 maart 2007 zijn de gronden van het beroep ingediend. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/11156. Verzoekster is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 13 maart 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Bij brief van 27 maart 2007 zijn de gronden van het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 30 maart 2007. Verzoekster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. A. Hol, advocaat te Haarlem. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoekster heeft eerder, te weten op 10 juni 2000, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 2 augustus 2000 is deze aanvraag niet ingewilligd. Het daartegen gemaakte bezwaar is bij beschikking van 20 augustus 2002 ongegrond verklaard. Deze rechtbank, nevensittingsplaats Haarlem, heeft bij uitspraak van 9 juni 2005 (Awb 02/71369 en Awb 02/71368) het hier tegen gericht beroep van 17 september 2002 ongegrond verklaard. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 10 juni 2000 formele rechtskracht gekregen. Vervolgens heeft verzoekster op 7 maart 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 13 maart 2007 is afgewezen. Laatste beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.3. Verzoekster heeft aan haar, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 7 maart 2007 de volgende stukken ten grondslag gelegd:

1. Een Nigeriaans paspoort, afgegeven op 21 september 2006 ten name van
2. Een brief van de gemachtigde van 23 februari 2007;
3. Een geboorteakte van dochter, alsmede een akte van erkenning;
4. Een geboorteakte van zoon, alsmede een akte van erkenning;
5. Vervolg geboorteakte van zoon en een later vermelding verbetering;
6. Nederlands paspoort dochter;
7. Nederlands paspoort zoon;
8. Brieven van Stichting Epilepsie Instellingen Nederland.

Aan het voorgaande heeft verzoekster toegevoegd dat zij haar echte nationaliteit bekend wil maken en dat zij in de eerste procedure een valse nationaliteit en herkomst heeft opgegeven. Verder wil zij in Nederland blijven omdat twee van haar kinderen hier te lande geboren zijn en de Nederlandse nationaliteit hebben. Haar jongste zoon is ziek en behoeft medische behandeling. In het geval van terugkeer vreest ze voor bemijdenis van haar dochter.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Document 1 en de door verzoeker daaromtrent gestelde verklaringen kunnen niet als nova worden beschouwd in de zin van artikel 4:6 Awb. Niet valt in te zien dat verzoekster ten tijde van haar intreis omtrent haar identiteit en nationaliteit geen juiste verklaringen heeft afgelegd. Bovendien heeft verzoekster eerst na zeven jaar verblijf in Nederland kenbaar

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 3

gemaakt dat zij de Nigeriaanse nationaliteit bezit. Dat zij werd gedwongen te zeggen dat ze de Sierra Leoneanse nationaliteit had en dat ze met voodoo werd bedreigd komt voor rekening en risico van verzoekster. Verzoekster had reeds eerder haar werkelijke nationaliteit op kunnen en behoren te geven. Document 2 is evenmin een novum in de zin van artikel 4:6 Awb, nu zij dit eerder in de procedure naar voren had kunnen brengen. De stelling in de toelichting bij document 2 wordt niet gevolgd, nu verzoekster deze stelling op geen enkele manier nader heeft onderbouwd. Dat juist verzoekster (in negatieve zin) in een andere positie terecht komt dan andere ongehuwde alleenstaande vrouwen met kinderen in Nigeria wordt niet gevolgd. De documenten 3, 4, 5, 6 en 7 zijn geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb, nu deze niet zien op het asielaanvraag van verzoekster en derhalve niet kunnen leiden tot een ander oordeel dan reeds in rechte vaststaat. Ten aanzien van de verklaringen van verzoekster en het door de gemachtigde gestelde in document 2 dat zij bij terugkeer naar Nigeria vreest dat haar dochter zal worden besneden, is overwogen dat dochter de Nederlandse nationaliteit bezit. De vader van [naam] bezit eveneens de Nederlandse nationaliteit. Van een asielaanvraag van dochter [naam] is niet gebleken. Bovendien wordt niet ingezien om welke reden de dochter van verzoekster zou worden blootgesteld aan een risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), nu van een noodzakelijke terugkeer met haar dochter geen sprake is. Haar dochter kan bij de vader verblijven. De reden van verzoekster waarom dit niet mogelijk is, is onvoldoende. Er is geen sprake van een nova in de zin van artikel 4:6 Awb, zodat een andere beslissing niet in de rede ligt. De omstandigheid dat de partner van verzoekster niet bereid is voor [naam] te zorgen, komt geheel voor rekening en risico van verzoekster en vormt, gelet op het vorenoverwogene, geen novum in vorenbedoelde zin. Document 8 inzake de medische situatie van de zoon van verzoekster is geen novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Er is geen sprake van een noodzakelijke terugkeer van verzoekster met haar zoon naar Nigeria, nu hij bij zijn vader kan verblijven en gebruik kan maken van de benodigde medische voorzieningen. Het door verzoekster gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel gaat niet op. In het geval van verzoekster gaat het niet om een afgeleide status van een op asielrechtelijke gronden toegelaten kind, nu zowel haar dochter als haar zoon de Nederlandse nationaliteit bezitten omdat hun vader de kinderen heeft erkend.

2.5. Verzoekster stelt zich in de gronden van het verzoek op het standpunt dat zij valt onder de categorie vreemdelingen als bedoeld in de brief van de minister-president aan de Tweede Kamer van 13 december 2006. Voorts verwijst zij naar een interne notitie van verweerder van 15 december 2006, waarin is besloten dat ten aanzien van de gedefinieerde doelgroep geen verwijderingen uit Nederland meer plaatsvinden. Verzoekster meent dat verweerder in de bestreden beschikking ten onrechte heeft overwogen dat zij Nederland onmiddellijk dient te verlaten en dat de verstrekkingen zullen worden beëindigd.

2.6. Verzoekster stelt zich in de gronden van het beroep op het standpunt dat het ter ondersteuning van aanvraag gestelde bedoeld was als aanvullende informatie omtrent haar situatie en niet als nieuwe feiten en omstandigheden. Het novum bestaat uit het feit dat verzoekster op [naam] is bevallen van haar dochter [naam] en dat zij vreest dat zij bij terugkeer naar Nigeria zal worden besneden. De omstandigheid dat [naam] de Nederlandse nationaliteit heeft en dat zij geen asielaanvraag heeft ingediend acht verzoekster onvoldoende om te oordelen dat geen sprake is van een novum. Voorts meent verzoekster dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel wel opgaat. Verder stelt verzoekster dat haar dochter bij terugkeer naar Nigeria zal worden blootgesteld aan een risico op schending van artikel 3 EVRM. De vader van [naam] heeft bij schrijven van 26 maart 2007 verklaard dat hij ook niet voor

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 4

kan zorgen. Daarnaast wonen verzoekster en de vader van niet samen en is volledig afhankelijk van haar moeder, van wie zij borstvoeding krijgt. Verzoekster meent dat verweerder in redelijkheid niet kan concluderen dat bij haar vader in Nederland kan verblijven en dat van een noodzaak om met naar Nigeria terug te keren geen sprake is. Verzoekster heeft gewezen op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2005, waaruit naar voren komt dat genitale verminking het meest voorkomt in de zuidelijke staten van Nigeria en onder de Igbo-stam. Voorts verwijst zij in dit verband naar de UK Guidance Note van 5 mei 2006, waarin staat dat vrouwenhandel, gewoonlijk om in het buitenland als prostituee te werken, een wijdverbreid en steeds groter wordend probleem in Nigeria is. Daarnaast bericht het UK Home Office van 27 oktober 2006 dat meer dan 90% van Igbo-meisjes in hun vroege jeugd besneden worden. Verzoekster meent dat zij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het noodzakelijk is dat zij en haar andere kinderen meeneemt naar Nigeria als zij Nederland dient te verlaten. Zij zal onder sterke sociale druk komen te staan van haar leefgemeenschap en tevens van de vader van om haar te laten besnijden. Verzoekster kan zich niet aan deze sterke sociale druk onttrekken door zich met haar kinderen elders te vestigen en daar een bestaan op te bouwen, anders dan in prostitutie.

Beoordeling van het verzoek

2.7. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 9 juni 2005 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, in rechte is komen vast te staan dat verzoekster niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoekster bij uitzetting naar Nigeria geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 7 maart 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met uitzondering van de door verzoekster geuite vrees voor besnijdenis van haar dochter en het feit dat haar zoon ernstig ziek is. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.8. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehonden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.9. Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of verzoekster ter onderbouwing van haar aanvraag van 7 maart 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aardeiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaanstare beschikking van 20 augustus 2002. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 5

hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.10. Met betrekking tot document 1, zijnde het Nigeriaans paspoort, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoekster vorengenoemd document eerder in de procedure had kunnen en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, moeten brengen vóór het nemen van het eerdere besluit van 20 augustus 2002. Voorts is van belang dat verzoekster geen overtuigende redenen heeft aangevoerd die zouden moeten leiden tot de conclusie dat zij eerdergenoemd document niet eerder in de procedure had kunnen inbrengen. Op grond van het voorgaande is document 1 niet aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb. Document 2, zijnde de brief van de gemachtigde van 23 februari 2007, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenmin worden aangemerkt als een novum in vorenbedoelde zin. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat, voor zover verzoekster met genoemde brief het leven in Nigeria heeft willen weergeven, zij dit - mede gelet op wat zij over haar nationaliteit naar voren heeft gebracht - reeds tijdens de eerste procedure had kunnen en derhalve naar voren had moeten brengen.

2.11. Gelet op het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoekster aan haar herhaalde aanvraag ten ondersteuning gelegde documenten 1 en 2 niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.12. Ten aanzien van de documenten 3 en 6 en de in verband daarmee geuite vrees van verzoekster dat haar dochter bij terugkeer naar Nigeria zal worden besneden overweegt de voorzieningenrechter het volgende. De voorzieningenrechter stelt in de eerste plaats vast dat de vrees van verzoekster dat haar dochter bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer zal worden van genitale verminking niet voor het eerdere besluit van 20 augustus 2002 heeft kunnen aanvoeren, nu is geboren na dit besluit. Voorts dient de voorzieningenrechter, gelet op de uitspraak van de ABRS van 23 augustus 2004 (200403213/1), zich op dit punt niet te beperken tot de vraag of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bij Tussenhuis Bericht Vreemdelingencirculaire 2003/48 is met ingang van 16 november 2003 paragraaf C1/4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover betrekking hebbend op de beoordeling van asielaanvragen van personen die een beroep doen op dreigende genitale verminking, gewijzigd, hetgeen een wijziging van recht betekent. Artikel 4:6 Awb ziet niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Derhalve dient te worden beoordeeld of er bij terugkeer van verzoekster naar Nigeria sprake is van een reëel risico op genitale verminking van haar dochter en of verzoekster om die reden in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Ter zitting heeft verzoekster naar voren gebracht dat haar jongste dochter, gelet op haar leeftijd, volledig afhankelijk van haar is en dat zij haar nog borstvoeding geeft. Verder heeft de vader bij brief van 12 maart 2007 verklaard dat hij niet bereid is voor te willen zorgen indien verzoekster naar Nigeria terugkeert. Daarnaast blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van september 2005 dat 75 procent van de vrouwen vóór het eerste levensjaar wordt besneden (noot 242). Het in de bestreden door verweerder ingenomen standpunt dat de Nederlandse nationaliteit heeft en niet met verzoekster terug hoeft naar Nigeria, is onder de hiervoor gegeven omstandigheden naar het oordeel van de voorzieningenrechter ontoereikend om tot

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 6

afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 4:6 Awb te concluderen. Evenmin kan, zoals verweerder ter zitting heeft aangegeven, van verzoekster worden verlangd dat zij haar dochter gelet op haar zeer jonge leeftijd, naar een crèche brengt. Is immers volledig aangewezen op de zorg en aandacht van verzoekster. Het is voor de voorzieningenrechter in dit stadium, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet mogelijk te beoordelen of bij terugkeer van verzoekster sprake is van een reëel risico op genitale verminking van haar dochter en of verzoekster om die reden (mogelijk) in aanmerking zou kunnen worden gebracht van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Met betrekking tot de verwijzing van verweerder naar de uitspraak van de ABRS van 9 december 2004 (200407560/1) overweegt de voorzieningenrechter dat het hem niet duidelijk is of het in vorenbedoelde uitspraak handelde om een kind, dat in de eerste procedure reeds bekend was. De voorzieningenrechter acht het, gelet op het voorgaande, dan ook geïndiceerd dat verweerder in het Opvangcentrum nader onderzoek dient te verrichten.

2.13. Ten aanzien van de documenten 4, 7 en 8 en het in verband daarmee door verzoekster aangevoerde dat haar zoon ziek is en medische behandeling nodig heeft, overweegt de voorzieningenrechter het volgende. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekster de ziekte van haar zoon evenmin voor het eerdere besluit van 20 augustus 2002 heeft kunnen aanvoeren, nu het ziektebeeld van zich eerst na genoemd besluit heeft geopenbaard. Zo blijkt onder meer uit een medisch attest van mevrouw Y. Goerts, kinderneuroloog, van 23 november 2006, dat bekend is met een lokalisatiegebonden epilepsie. Daarnaast heeft de vader bij brief van 26 maart 2007 verklaard dat hij niet bereid is voor zijn zoon te willen zorgen indien verzoekster naar Nigeria terugkeert. Dat de Nederlandse nationaliteit heeft en niet met verzoekster mee hoeft naar Nigeria is onder de hiervoor gegeven omstandigheden naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenmin toereikend om tot afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 4:6 Awb te concluderen. Het is voor de voorzieningenrechter in dit stadium evenmin mogelijk te beoordelen of bij terugkeer van verzoekster haar zoon een reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM en of verzoekster om die reden (mogelijk) in aanmerking zou komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. De voorzieningenrechter acht het, gelet op het voorgaande, eveneens geïndiceerd dat verweerder in het Opvangcentrum nader onderzoek dient te verrichten.

2.14. Gelet op hetgeen in rechtsoverwegingen 2.12 en 2.13 is overwogen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder ten onrechte met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoeksters aanvraag heeft afgewezen. Verweerder heeft de aanvraag derhalve niet in de AC-procedure kunnen afwijzen. De bestreden beschikking van 13 maart 2007 dient te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:46 van de Awb.

2.15. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard.

2.16. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

Zaaknummers: Awb 07/11156, Awb 07/11158

blad 7

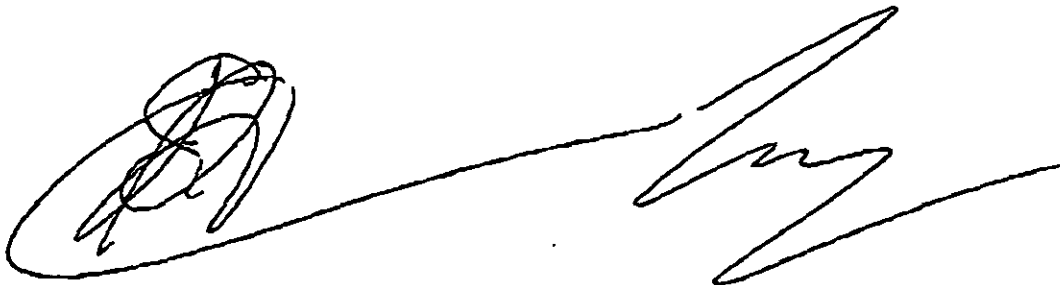
2.17. Er bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door verzoekster gemaakte proceskosten die zij in verband met het instellen van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op een bedrag van € 966,- (1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; wegingsfactor 1, in totaal 3 x € 322,- = € 966,-).

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/11156, gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 13 maart 2007;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na de datum van verzenden van deze uitspraak opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoekster ad € 966,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon, die deze kosten aan verzoekster dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/11158, af.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 6 april 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 06 APR 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Telefoon: 038 4891485
Fax: 038 489 9152/9153Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Per fax en per post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C2299 3 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

mr. R.A. Visser
038-888 6827
13 april 2007
0006.10.8023

2

Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie Justitie alsmede verzoek om een
voorlopige voorziening /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te
Groningen van 6 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk
Awb 07/11156.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen zes
weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden - 6 april 2007 - een
nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de
Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij
wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen
nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep
heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u
lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te
schrijven.

Hoogachtend,

mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070-7794801
Fax 070-7795334

De Raad van State

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. N.L. Steller
Doorkiesnummer(s)	038 888 6827
Datum	13 april 2007
Org kenmerk	0006.10.8023
Lvw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij geef ik de heer mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 6 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/11156.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 6 april 2007
met kenmerk Awb 07/11156

Inzake:

met IND-kenmerk 0006.10.8023
aan te duiden als verweester
gemachtigde: mr. R.S. Nandoe
advocaat te Alkmaar

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zulderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. R.A. Visser
038 - 888 8827

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 6 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/11156 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 13 maart 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 7 maart 2007 heeft verweerster voor de tweede maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 13 maart 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bijthans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 op pagina's 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"(...) Voorts dient de voorzieningenrechter, gelet op de uitspraak van de ABRS van 23 augustus 2004 (200403213/1), zich op dit punt niet te beperken tot de vraag of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bij Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2003/48 is met ingang van 16 november 2003 paragraaf C1/4.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, voor zover betrekking hebbend op de beoordeling van asielaanvragen van personen die een beroep doen op dreigende genitale verminking, gewijzigd, hetgeen een wijziging van recht betekent. Artikel 4:6 Awb ziet niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Derhalve dient te worden beoordeeld of er bij terugkeer van verzoekster naar Nigeria sprake is van een reëel risico op genitale verminking van haar dochter en of verzoekster om die reden in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000."

(...)

"Het in de bestreden door verweerder ingenomen standpunt dat de Nederlandse nationaliteit heeft en niet met verzoekster terug hoeft naar Nigeria, is onder de hiervoor gegeven omstandigheden naar het oordeel van de voorzieningenrechter ontoereikend om tot afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 4:6 Awb te concluderen. Evenmin kan, zoals verweerder ter zitting heeft aangegeven, van verzoekster worden verlangd dat zij haar dochter, gelet op haar zeer jonge leeftijd, naar een crèche brengt. is immers volledig aangewezen op de zorg en aandacht van verzoekster."

Het is voor de voorzieningenrechter in dit stadium, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet mogelijk te beoordelen of bij terugkeer van verzoekster sprake is van een reëel risico op genitale verminking van haar dochter en of verzoekster om die reden (mogelijk) in aanmerking zou kunnen worden gebracht van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Met betrekking tot de verwijzing van verweerder naar de uitspraak van de ABRS van 9 december 2004 (200407560/1) overweegt de voorzieningenrechter dat het hem niet duidelijk is of het in vorenbedoelde uitspraak handelde om een kind, dat in de eerste procedure reeds bekend was. De voorzieningenrechter acht het, gelet op het voorgaande, dan ook geïndiceerd dat verweerder in het Opvangcentrum nader onderzoek dient te verrichten."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.13 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"Dat de Nederlandse nationaliteit heeft en niet met verzoekster meehoeft naar Nigeria is onder de hiervoor gegeven omstandigheden naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenmin toereikend om tot afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 4: Awb te concluderen. Het is voor de voorzieningenrechter in dit stadium evenmin mogelijk te beoordelen of bij terugkeer van verzoekster haar zoon een reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM en of verzoekster om die reden (mogelijk) in aanmerking zou komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. De voorzieningenrechter acht het, gelet op het voorgaande, eveneens geïndiceerd dat verweerder in het Opvangcentrum nader onderzoek dient te verrichten."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.14, 2.15 en 2.17 op pagina's 6 en 7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat het TBV 2003/48 in het onderhavige geval een relevante wijziging van het recht behelst, welke in de weg staat aan toepassing van artikel 4:6 van de Awb.

Immers, de werkingssfeer van het TBV is uitdrukkelijk beperkt tot ouders van minderjarige vreemdelingen die wegens het reële risico op genitale verminking in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Niet in geschil is dat de dochter van verweerder de Nederlandse nationaliteit heeft en derhalve niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Zie:

AbRS van 9 december 2004, nr. 200407560/1.

Blijkens de overweging dat het niet duidelijk is of het in deze uitspraak handelde om een kind, dat in de eerste procedure reeds bekend was, heeft de voorzieningenrechter de strekking van de uitspraak miskend. Deze ziet immers niet op de vraag of hetgeen de vreemdeling aan de herhaalde aanvraag ten grondslag had gelegd eerder had kunnen en derhalve ook eerder had moeten worden aangevoerd, maar op de vraag of en in hoeverre TBV 2003/48 kan worden aangemerkt als een relevante wijziging van het recht, welke in de weg staat aan toepassing van artikel 4:6 van de Awb.

- 4.2. De voorzieningenrechter heeft naar oordeel van de Staatssecretaris bovendien ten onrechte relevant geacht dat de dochter, gelet op haar leeftijd, afhankelijk is van verweerster en dat de vader heeft verklaard dat hij niet bereid is voor de dochter te zorgen indien verweerster terugkeert naar Nigeria.

Deze omstandigheden spelen hoogstens een rol bij de beoordeling of sprake is van een schending van het gestelde in artikel 8 van het EVRM. De beoordeling van de toepassing van artikel 8 van het EVRM, dient behoudens in het kader van een vergunning, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw, echter plaats te vinden in de procedure omtrent een reguliere vergunning.

Zie:

AbRS van 10 december 2002, nr. 200205827/1, JV 2003/46.

Verweerster kan geen geslaagd beroep doen op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw, immers zij behoort niet als echtgenote, partner, minderjarig dan wel meerderjarig kind tot het gezin van haar minderjarige dochter en heeft bovendien niet dezelfde nationaliteit als haar dochter. Het is derhalve op voorhand uitgesloten dat deze door de voorzieningenrechter in aanmerking genomen omstandigheden kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. De voorzieningenrechter heeft dat miskend.

Ad grief 2

- 4.3. De Staatssecretaris is van oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat de ziekte van de zoon in de weg staat aan een afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 4:6 van de Awb.

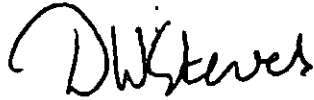
De Staatssecretaris wijst daartoe op de omstandigheid dat de door verweerster ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel enkel betrekking heeft op haarzelf en haar oudste zoon, De medische problematiek van haar zoon die eveneens de Nederlandse nationaliteit heeft, is gelet hierop niet relevant voor de beoordeling van de aanspraken van verweerster op een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw. Het is derhalve op voorhand uitgesloten dat hetgeen door verweerster hieromtrent is aangevoerd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

- 4.4. De voorzieningenrechter heeft naar oordeel van de Staatssecretaris ook hier ten onrechte relevant geacht dat de vader heeft verklaard dat hij niet bereid is voor de zoon te zorgen indien verweerster terugkeert naar Nigeria. In dat verband verwijst de Staatssecretaris naar hetgeen hij heeft aangevoerd onder punt 4.2 van dit schrijven.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 13 maart 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 13 april 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152*